

om jeg maa sige, offentlige Restaurationer og næsten tvinger de rejsende til at søge dem — og man kan godt sige, at de rejsende bliver tvunget, fordi der ikke er Tid til at gaa andre Steder hen —, synes jeg, at Trafikministeriet maa være interesseret i og forpligtet til at have Haand i Hanke og Indseende med, at de Varer, som serveres paa disse Restaurationer, er af en saadan Beskaffenhed, at Publikum kan være tjent dermed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: I det Ordskifte, der er ført angaaende Udstykningsforholdene, vil jeg gerne fremføre følgende Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Lundberg nævnte blandt de Forhold, han kritiserede, den Form for Udstykning, der foregaar ved, at Spekulanter køber Gaarde og bebygger dem med Husmandsbrug og sælger det samlet, som en Form, han meget vilde fraraade, og jeg er ganske enig med ham deri. Det er en Form for Udstykning, der særlig er foregaaet ovre i Jylland, og den er forkastelig, bl. a. fordi den er meget vanskelig at kontrollere. De Myndigheder, der skal kontrollere Udstykning af denne Art, er overordentlig vanskeligt stillede, fordi de meget let faar hele Ansvaret for Bebyggelse og Jordkøb eller i hvert Fald saa meget af Ansvaret, at det ikke kan bæres. Jeg vil i den Anledning anføre, at den eneste sunde Form for Udstykning til Husmandsbrug er den, at Administrationsorganerne staaar som hjælpende overfor den enkelte, der udstykker, og den enkelte, der køber Jord og bygger sit Hus, saaledes at vedkommende faar at vide, at den Hjælp og Vejledning, han har behov, kan han faa, men han maa selv lukke sine Øjne op, naar han køber et Stykke Jord og bygger et Hus eller er med til at bygge et Hus. Det, som Amtskommissionerne efter min Opfattelse er gaaet alt for vidt med, er, at de i enkelte Tilfælde har paataget sig saa stort et Ansvar, at de ikke kan bære det, og naar saa Vanskelighederne kommer, er de ude af Stand til at frigøre sig, selv om det er sket i bedste Mening.

Angaaende Jordens Kvalitet vil jeg gerne sige, at det er Jordlovsudvalgets Opgave at prøve paa at være Jordkøbernes Vejledere og Hjælpere i Statens Interesse som Panthaver i disse Brug og ikke i Jord-sælgerens. Men saa henstiller jeg ogsaa, at Sogneraad og Rigsdagsmænd og alle andre ikke prøver paa at forringe Værdien af vort

Arbejde ved at kritisere, hver Gang vi kasserer en daarlig Lod og ikke ønsker at give Statslaan, fordi Jordsælgeren besværer sig over, at han ikke har kunnet faa den store Pris for denne Lod, som han kun kunde faa, naar han fik Statslaan.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg maa tilstaa, at jeg var noget forbavset over den Tale, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen holdt, for saa vidt den angik mig. Enten har det ærede Medlem ikke hørt, hvad jeg har sagt, eller ogsaa kan han ikke læse, thi hvis han har hørt det eller kan læse, maa han vide, at jeg overhovedet ikke har talt om Landbrugere og Landbrugets Bedrift. Det, jeg har talt om, er udelukkende de Ting, der opgives, og hvad det angaar, har jeg anført de officielle Meddelelser, der kommer fra Landsoverskatteraadet, som det ærede Medlem jo har Tillid til ligesom jeg. Det er det, jeg har bygget min Kritik paa, og den bekræftes Gang paa Gang, saaledes ogsaa af den sidste Meddelelse for Oktober 1927, ifølge hvilken Antallet af dem, der i det hele taget har maattet betale Bøder og efterbetale, er 158, og heriblandt findes der 68 Landbrugere. Det viser, at Landbrugerne denne Gang er 43 pCt. af dem, der har snydt for Skat, og at de betaler 29,1 pCt. af hele det Beløb, der maa betales. Men hvis man endelig vil være streng, kan det ærede Medlem sige, at der er en lille Fejl i denne Statistik, fordi den 4de Gruppe omhandler Dødsboer, og der er jo en Mulighed for, at der blandt Dødsboerne ogsaa findes Dødsboer efter afdøde Landmænd. Hvis det er Tilfældet, vil det naturligvis stille Landbrugerne endnu ugunstigere.

Til Slut kun det, at det ærede Medlem tager ganske fejl i, at de Oplysninger, der gives os, og den Diskussion, der føres her i Rigsdagen, er ørkesløs. Nej, den aabner Øjnene hos Tusinder og atter Tusinder af erhvervsdrivende med bymæssige Erhverv for, hvor ubluferdigt man ude i det store Landbrug paa Grund af „Fejltagelser“ lader Byernes Befolkning betale for megen Skat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Naar det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen tvivlede om, at jeg var i Stand til at læse og skrive, vil jeg give